

انسان چه هنگام به درجه رضایت الهی می رسد

خدایا در این روز بر روی من درهای فضل و کرم را بگشای و برکات را نازل فرما و بر موجبات رضا و خشنودیت موفق بدار و در وسط بهشتهای مرا مسکن ده. ای پذیرنده دعای مضطر پریشان...

در دعای روز بیست و دوم ماه رمضان می خوانیم: **اللهم اقْتَحْ لی فیهِ أَبْوابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَیْ فیهِ بَرَکَاتِكَ وَوَفِّقْنِی فیهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَاسْکِنِی فیهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّاتِكَ یا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ.**

خدایا در این روز بر روی من درهای فضل و کرم را بگشای و برکات را نازل فرما و بر موجبات رضا و خشنودیت موفق بدار و در وسط بهشتهای مرا مسکن ده. ای پذیرنده دعای مضطر پریشان

در این دعا از خداوند خواستاریم که درهای فضل و کرم خود را بر روی ما بگشاید، حال می خواهیم بدانیم که منظور از ابواب (درها) چیست؟ اگر به ظاهر آن نظر اندازیم می بینیم که ابواب همان موانعی هستند که برای وارد شدن به مکانهای مورد نظر نیاز به فتح و گشودن آنها داریم که برای فتح و گشودن آنها نیز نیاز به مفتاح و کلید داریم آن هم کلیدی که مخصوص درب مورد نظر باشد چرا که اگر کلید هر درب در جای خود قرار نگیرد آن درب گشوده نمی شود مگر اینکه شاه کلید داشته باشیم که آن کلیدی است که تمام درها را می گشاید. اگر به بطن آن نظر کنیم منظور از ابواب (درها) همان درها و ورودی هایی است که براساس رضا و خشنودی خداوند و یا خشم و غضب او باز می گردد، به فرض مثال: هنگامی که بنده ای گناه و معصیتی از پروردگار خویش انجام می دهد آنگاه است که آن معصیت و گناه سبب گردیده است تا یکی از درب های خشم و غضب الهی بر روی او باز گردد که کلید باز شدن این درب انجام آن گناه می باشد.

منظور از فضل الهی چیست؟ به دو آیه از قرآن کریم "ولو لا فضل الله علیکم و رحمته لتبعتم الشیطان الا قلیلا" یعنی و اگر فضل و رحمت الهی شامل حال شما نبود همانا جز اندکی همه از شیطان پیروی می کردید. "فلو لا فضل الله علیکم و رحمته لکنتم من الخاسرین" یعنی پس اگر فضل و رحمت خداوند شامل حال شما نبود البته در شمار زیانکاران عالم بودید. همانطوری که در آیه اول مشاهده می کنیم خداوند (عزوجل) می فرماید: اگر فضل و رحمت خداوند شامل حال شما نبود جز اندکی همه از شیطان پیروی می نمودید و این را می دانیم که پیروی از شیطان برابر است با ضلالت و گمراهی و ورود به خشم و غضب الهی و فضل خداوند، توفیق و عنایتش به بندگان و راهنمایی آنان به سوی عبادت و اطاعتش می باشد.

"یهدی من یشاء الی صراط مستقیم" یعنی خداوند هر که را بخواهد به راه مستقیم هدایت می نماید به طوری که در قرآن می فرماید: "ولا تتبعوا خطوات الشیطان انه لکم عدو مبین" یعنی و از وسوسه های شیطانی پیروی نکنید، به درستی که او برای شما دشمنی آشکار است و در آیه دوم که می فرماید: اگر فضل و رحمت خداوند بر بندگان نبود و آنها را هدایت نمی نمود به حقیقت که آنان از شیطان پیروی نموده و مورد غضب الهی واقع می شدند و دوزخ بر آنان واجب می گشت و در حالی که از زیانکاران شده بودند چرا که "ان الانسان لفی خسر" یعنی به درستی که انسان در خسران و زیان است. پس فضل خداوند به بندگان همان هدایت به صراط مستقیم است هدایتی که در بهای رحمت و بخشش خداوند را بر روی بندگان می گشاید که ما نیز در این روز از خداوند می خواهیم که ابواب فضل و رحمتش را بر روی ما بگشاید.

در اول دعا از خداوند درخواست کردیم که درهای فضل و رحمتش را بر روی ما بگشاید، زیرا هنگامی که درهای فضل و رحمت او بر روی بندگان گشوده شود آنگاه است که برکات و رحمت الهی بر سر بندگان فرود می آید که اگر خواهیم به آن برکات اشاره نمائیم آنها را به دو دسته تقسیم می کنیم: 1- برکات مادی 2- برکات معنوی که برکات مادی شامل جمیع نعمتهایی است که انسان از آنها به عنوان مایحتاج زندگی خود استفاده می نماید مثل (آب، میوه جات، سبزیجات و...) و برکات معنوی شامل نعمتهایی است که انسان از آنها به عنوان راه و وسیله ای برای تقرب به ذات اقدس الهی استفاده می کند مثل (توبه، استغفار، ذکر، دعا و...) که ما نیز از خداوند در این روز می خواهیم که برکاتش را بر سر ما بباراند.

با توجه به آیات و روایات رضایت خداوند در این است که بنده مؤمن از دستورات خداوند و رسولش اطاعت نموده و در انجام آنها قصور نورزد "و اطیعوا الله و الرسول لعلکم ترحمون" یعنی و از حکم خدا و رسول او فرمان برید، باشد که مشمول رحمت و لطف خداوند گردید و به صورت جامعتر انجام واجبات و ترک محرمات الهی است که موجبات رضایت الهی را از بندگان خویش فراهم می سازد تا به درجه "رضی الله عنهم ... و رضوانه ذلک الفوز العظیم" یعنی خداوند از آنان راضی است و آنان از پروردگار خویش که این رستگاری عظیم است دست یابند که ما نیز از خداوند در این روز خواستاریم که ما را موفق بدارد تا اینکه به رضا و خشنودی او دست یابیم.

همان طور که می دانیم خداوند در قرآن می فرماید: "و اذا سالک عبادی عني فانی قریب اجیب دعوه الداع اذا دعان..." یعنی هنگامی که بندگان من از تو در مورد من سؤال می کنند، بگو که من نزدیک (آنها هستم) و اجابت می کنم دعای کسانی را که مرا می خوانند و از من درخواست می کنند. پس ما نیز در این روز از خداوند خواستاریم که ما را از خشم و غضب خود دور ساخته و به بهشت برینش که سرچشمه رضایت اوست، داخل سازد.